

Małgorzata Kuruc

Język młodych tarnowian w świetle korespondencji elektronicznej

Podstawą komunikacji międzyludzkiej jest język, który pełni bardzo ważną rolę w procesie funkcjonowania społeczeństwa. Punktem wyjścia rozważań na temat słownictwa młodych tarnowian jest stwierdzenie, że w korespondencji elektronicznej internauci stosują leksykę zróżnicowaną i należącą do różnych odmian językowych.

Współczesna rzeczywistość komunikacyjnojęzykowa potwierdza, że młodzież jest najbardziej podatną na wpływy mediów grupą społeczną. Chłonna jest nowości – chętnie akceptuje wszelkie innowacje, „rzekomo” oryginalne wzory i modele zachowań, ujawniając w tych aktywnościach stosunek ludzi do otaczającej rzeczywistości oraz jakość podejmowanych przez nich interakcji (Łuc 2008).

To właśnie młodzież jako grupa społeczna zainteresowana jest „nowinkami”, zwłaszcza technicznymi czy informatycznymi, związanymi z Internetem umożliwiającym szczególnego rodzaju interakcję, w której dochodzi często do zmian i przekształceń pojęcia przestrzeni komunikacyjnej.

Wydziela się trzy podstawowe grupy komunikacji internetowej, wśród których znajdują się:

- 1) typ konwersacyjny (czatowy), reprezentowany przez wszelkiego rodzaju pogawędki internetowe;
- 2) typ korespondencyjny (e-mailowy), który obejmuje kanały komunikacyjne oparte na liście elektronicznej: pocztę elektroniczną, grupy, listy i fora dyskusyjne;
- 3) typ hipertekstowy, do którego należą teksty dostępne w sieci World Wide Web nienależące do typu 1 i 2¹.

List e-mail to wyodrębniona w strukturze tekstów funkcjonujących w Internecie forma korespondencji (por. Dąbrowska 2000: 95). Dzięki szybkości i łatwości przesyłu komunikacja elektroniczna za pomocą poczty elektronicznej stała się bardzo popularna. Należy ona do najczęściej stosowanych struktur służących porozumie-

---

¹ Podział taki wprowadził Grzenia (2004: 24).

waniu się w Internecie ludzi w różnym przedziale wiekowym². Korespondencja elektroniczna znajduje także zastosowanie w grupach dyskusyjnych, działalności handlowej, reklamie. Większość banków, instytucji, urzędów, biur, szkół, szpitali, stowarzyszeń itp. posiada i podaje jako formę kontaktu pocztę elektroniczną. Na prywatnych stronach również można znaleźć adresy e-mail służące do przesyłania różnorodnych wiadomości³. Wszystkie systemy sieciowe obsługują pocztę, więc niezależnie od tego, jaki typ oprogramowania mają użytkownicy, można wysyłać i odbierać listy elektroniczne. Większość użytkowników korzysta z poczty codziennie lub bardzo często w różnych celach: rozrywkowych, towarzyskich, biznesowych, firmowych, urzędowych itp. Na podstawie tego można wnioskować, że e-mail stał się nie tylko narzędziem przesyłu informacji, ale przejął rolę ważnego elementu codziennej komunikacji.

Tematem niniejszych rozważań będzie wstępna charakterystyka specyficznej leksyki użytej w listach młodych tarnowian. Przedmiotem tej właśnie analizy są elektroniczne dokumenty pisane przez uczniów tarnowskich szkół średnich w terminie od marca 2007 do kwietnia 2008 roku. Wszystkie przykłady z listów przytoczono z zachowaniem oryginalnej pisowni.

Już pobieżne badanie języka tego typu wypowiedzi pozwala zauważyć bardzo duże zróżnicowanie słownictwa wynikające też zapewne z faktu, że nadawcy listów to nie tylko mieszkańcy Tarnowa, ale również okolicznych miejscowości, miasteczek i miast. Język, którego używają w korespondencji, jest pełen skrótów, znaków, kolokwializmów, określeń slangowych czy gwarowych, zapożyczeń. Ze względu na rozległość zagadnienia przedstawione zostaną tylko wybrane elementy językowej komunikacji w listach e-mail.

Język, którym się posługuje młodzież w e-mailach, świadczy o jej sposobie myślenia i reagowania na otaczający świat. Oryginalność i odrębność języka ludzi młodych tkwi na tle języka ogólnego przede wszystkim w słownictwie, które odznacza się częstym zastosowaniem nazw związanych z techniką i wszelkimi nowoczesnymi urządzeniami. Terminologia fachowa związana jest z technologiczną stroną komunikacji, jednak ze względu na łatwość i dostępność do komputera wiele z tych leksemów przechodzi do słownictwa potocznego i z czasem tworzy nowe znaczenia lub na stałe wrasta w struktury językowe. W listach można spotkać przykłady zastosowania zwrotów internetowych i komputerowych fachowych, np.:

---

² Podane za: *gazeta.pl technologie*, http://technologie.gazeta.pl/technologie/1,82008,6230583,E_mail_sie_starzeje.html [dostęp 10.10.2008].

Statystyki opracowane przez *Pew Internet & American Life Project* dowodzą, że obecnie z poczty elektronicznej korzysta około 73% użytkowników sieci w przedziale wiekowym od 12 do 17 lat. Badania prowadzone 5 lat temu pokazały, że wtedy listy e-mail pisało ponad 16% więcej młodych ludzi w tym wieku (89% użytkowników). Obecnie młodzi ludzie korzystają częściej z możliwości przesyłania informacji przez portale społecznościowe. Wzrost popularności poczty elektronicznej można zauważyć wśród osób starszych. Według badań obecnie 45% Amerykanów w przedziale wiekowym od 70 do 75 lat korzysta z listów e-mail, a pięć lat temu było to tylko 26% użytkowników w tej grupie.

³ Jan Grzenia dokonał analizy ponad 1000 prywatnych witryn WWW i we wszystkich przypadkach autorzy podawali adresy e-mail, stwarzając tym samym sposobność do nawiązania dialogu. Za: Grzenia 2004: 27.

Prześlę Ci to na ftpa.

Musisz dokonać konfiguracji czytnika.

Jaki masz transfer?

Znowu dostałam tone spamu!!!!!! Wkurza mnie to. Masz jakieś programy antyspamowe bo mam zapchaną skrzynkę?

Analiza języka używanego w listach tarnowian pozwala na odszukanie i określenie pewnych cech przypisywanych tejże komunikacji. Podstawową tendencją jest dążenie do skrótowości. Na poziomie języka wyraża się ona w zastosowaniu prostych i krótkich form leksykalnych, które pozwalają na szybkie, ale mało dokładne sformułowania. „Nasz język jest skrótowy, bo wymusza to Internet, czaty i gadu-gadu, mejle, za których pośrednictwem się kontaktujemy. Trzeba szybko reagować, więc wypracowaliśmy wielką liczbę skrótów” (Cieślak 2005) – podkreślają młodzi ludzie, dlatego wypowiedzi młodzieży charakteryzuje powtarzalność słownictwa oraz niedbałość w zakresie składni i wymowy, zapisu.

E-mail i inne typy komunikacji elektronicznej ze względu na swą formę stwarzają podstawy do tego, aby używać w nich niedbałej ustnej odmiany językowej, słownictwa potocznego, ekspresji słownej i posługiwania się żargonem (Cwalina 2001: 37). Głównym celem korespondencji elektronicznej jest pragmatyzm przekazu. Skrótowość wynika nie tylko z określonej formy listu, ale również w pewnym stopniu odzwierciedla sposób myślenia współczesnych ludzi. Należy pisać szybko i skrótowo, bo tempo zmian i życia sprawia, że podobnie myślimy. W języku używanym w Internecie króluje tendencja do skracania i upraszczania wiadomości ze względu na treść, a nie jest ważny problem poprawności czy formy. W listach e-mail pojawiło się wiele zwrotów i wyrażen skrótowych, np.:

3m się jeszcze ale musisz mi pomoc! pliz (3m sie = trzymam się)

Za dwa tygodnie bd u ciotki, to pogadamy (Bd = będę, będzie)

Bd w wawie na szkoleniu na pare dni (bd = będę, wawie = Warszawie)

Skróceniu ulegają najczęściej formuły powitań i pożegnań, np.:

– nara, narcia, narka lub polski akronim NRK – na razie;

– cze – cześć;

– witka – witam.

W krótszej formie używane są także związki wartościujące i zwroty grzecznościowe, np.:

– wporzo – w porządku;

– oki, ok – dobrze;

– spoko, spox – spokojnie;

– dzięki, dz, dziex – **dziękuję**;

– gr, gratki – **gratulacje**;

– siema, siemanko, siemka – jak się masz, stosowane też jako zwrot powitalny.

Systemy komunikacji synchronicznej z powodu efemeryczności zachodzących w nich interakcji wymagają od użytkowników przede wszystkim umiejętności szybkiego pi-

sania, a pisanie na klawiaturze zajmuje znacznie więcej czasu niż powiedzenie czegoś w tradycyjny sposób, wytworzyły się w sieci sposoby szybkiego zapisywania popularnych zwrotów (Lisiecki 2001: 116).

Funkcjonuje wiele akronimów, czyli skrótów utworzonych od pierwszych liter wyrazów pewnego stałego wyrażenia lub danego zwrotu (Szumilas 2005: 70). Wykorzystanie scalonych, skróconych informacji jest potrzebne przede wszystkim po to, aby użytkownik Internetu został zrozumiany w środowisku, w którym nastąpiła sytuacja przekazu. W analizowanych e-mailach akronimy są tym elementem komunikacji, który pozwala na nadanie listom cech rozmowy typu twarzą w twarz oraz skraca wypowiedź. Skrótowiec często zastępuje całe zdanie⁴, np.:

WBASAP (WBASAP – Write Back As Soon As Possible – ‘Odpiszę tak szybko jak będzie to możliwe’)

Nie to nie, NRN! (NRN – No Replay Neccessery – ‘Odpowiedź nie jest konieczna’)

KHYFK (KHYFK – Know How You Feel – ‘Wiem co czujesz’)

Akronimy w listach mogą mieć formę pytań, np.:

WU u Ciebie, bo u mnie OK. (WU – What’s Up? ‘Jak leci?’, OK – All Correct – ‘Wszystko w porządku’)

Znowu nie odpisałeś wtedy, kiedy ustaliliśmy! AYPTF? (AYPTF – Are You Playing The Fool? – ‘Czy Ty sobie kpisz?’)

Skróceniu w listach ulegają także elementy budowy – zwroty grzecznościowe, reguły pożegnań, powitań, np.:

SYS (SYS – See You Soon ‘Do zobaczenia wkrótce’)

HHTY (HHTY – Happy Holidays To You – ‘Miłych wakacji dla Ciebie’)

HAND (HAND – Have A Nice Day – ‘Życzę Ci miłego dnia’)

RGDS i do zobaczenia! Pa (RGDS – Regards – ‘Pozdrowienia’)

GBH&K (GBH&K – Great Big Hug And Kiss – ‘Mocne uściski i ucałowania’)

Pojawiają się wtrącenia, wykrzykniki będące komentarzem do przekazywanych informacji, np.:

OMG – co ona znowu chciała od ciebie????? (OMG – Oh My God – ‘O, Boże!’)

Wczoraj miałem spięcie w wydawnictwie. Wiem, wiem powiesz mi ...ONNA, ale już nie wiem, co jeszcze mam robić, żeby było dobrze. (ONNA – Oh No, Not Again! – ‘O nie, tylko nie znowu!’)

Akronimy w listach pozwalają też na określenie stanu uczuć osób uczestniczących w procesie komunikacji i wtedy są nacechowane emocjonalnie, np. Ten film był świetny! MEGO... (MEGO – My Eyes Glaze Over – ‘Wzruszyłem się do łez’) ha ha ha! dobrze ci tak! Zapamiętasz sobie na zawsze!!!!!!!!!!!!!! BEG BEG BEG (BEG – Big Evil Grin – ‘Złośliwy uśmiech’).

---

⁴ Przykłady podane za: Kuruc 2006: 348–357.

Język młodzieży, który używany jest w e-mailach, charakteryzuje się skrótowością również pod wpływem zapożyczeń z obcych języków. Przykładami mogą być polskie słowa z angielskimi końcówkami: *dzięx* (zamiast dziękuję), *sbox* (zamiast spokojnie).

Specyficzną właściwością leksyki internetowej jest właśnie masowe wykorzystanie zapożyczeń z języka angielskiego. Słowa takie można podzielić na dwie grupy:

- przejęte do języka polskiego w oryginalnej formie, np.:

Sorry, że nie napisałam od razu

Zrobiłam **make-up**, włożyłam kiecę i poszłam na te imprezę.

You break my heart, bałwanie...

- słowa spolszczone, czyli tzw. anglicyzmy, np. *lukać* (od look – ‘patrzeć, obserwować’).

W listach e-mail można spotkać kilka przykładów takich zwrotów, pochodzących zresztą z gwary młodzieżowej:

Idziesz na **dżamprez**? (od angielskiego słowa *jump* – ‘skakać’ – określenie imprezy młodzieżowej).

Pliska, napisz mi, co mam na jutro przynieść (od angielskiego słowa *please* – ‘proszę’).

Kolnij do mnie jutro, bo nie będę siedział na kompie (od angielskiego słowa *call* – ‘dzwonić’).

Język angielski „w obszarze informatyki odgrywa taką rolę, jak łacina w prawie kanonicznym” (Deminet 2000). W listach funkcjonują oryginalne słowa angielskie (*hello* – ‘cześć’; *sorry* – ‘przepraszam’; *one* – ‘ocena niedostateczna’), modne ekspresywizmy o charakterze oceniającym typu: *cool*, *trendy*, np.:

Sorry za to, że nie odpisałem od razu.

Nowa babka od fizy jest **cool!!!**

hello majeczko

jak zwykle z matmy **ONE!!!!**

Obco brzmiące słowa używane są przez użytkowników Internetu z różnych powodów: dla żartu lub z potrzeby wywołania określonego wrażenia na rozmówcach, czasem dla wzmocnienia przekazu lub po to, by ułatwić jego zrozumienie.

W listach elektronicznych pojawia się wiele wyrazów określających i oceniających ludzi, np. *lamus/lama/lamer* (ang. *lame* – żargonowe określenie: ‘ktoś, kto nie orientuje się w danym temacie lub ktoś, kto nie zna się na modzie’), czy *sofciara* (ang. *soft* – ‘ktoś spokojny, powolny, grzeczny’).

Występują także przyswojone anglicyzmy, np.:

- *Na matmie było lajtowo* (ang. *light* – ‘delikatnie, spokojnie, leniwie, powoli’),
- *Ten koncert to był odlot po prostu niuskulowy* (ang. *new school* – dosłownie ‘nowa szkoła, coś nowego, świeżego; bardzo nowatorski, nowy, wcześniej niespotykany’),
- *Na allegro kupiłem zarombiste oldskulowe adidasy!!!* (ang. *old school* – dosłownie ‘stara szkoła, coś starego, tradycyjnego’; ‘coś starego, ale wciąż modnego, także coś nawiązującego do tradycji’).

W analizowanych tekstach można odnaleźć formy, które tworzone są na zasadzie podobieństwa, a nawet stylizacji na język angielski, np.:

Yoosh 'już' zapisałem nas na ten wypad w góry.

Ten artykuł jest **goopi** 'głupi'.

Mooffilem 'mówiłem' im o tych koleśiach.

Czy **jeshche** 'jeszcze' cos dodać?

Twoja **koffana** 'kochana' Anija

„Język użytkowników Internetu jest w dużej mierze odzwierciedleniem naszego języka potocznego mówionego, przy czym zostaje on przeniesiony na odmianę pisaną” (Golus 2004: 40). Słownictwo użyte w listach e-mail wskazuje na potoczne pochodzenie, np.:

Ups patrzę, na ekran, że coś mi się **popinkoliło** z literami ale chyba się doczytasz więc nie poprawiam wybacz!

Zresztą sam nie wiem co piszę bo chyba **przegrzały mi się uzwojenia na mózgu!**

W listach młodych ludzi coraz częściej pojawiają się niestandardowe formy zapisu. Związane jest to z zabiegiem stosowanym nieraz przez internautów związanym z użyciem tzw. *hack mowy* (angielska nazwa *leet speak*) (Grzenia 2006: 124). Może ona pełnić rolę tajnego kodu, gdyż nie jest łatwa do odczytania i jak każdy żargon bardzo szybko się zmienia. W analizowanych listach można spotkać zwroty nawiązujące do anglojęzycznych wzorców, np.:

3.M.się ciepło i odpisz szybko. ('trzymaj się')

3maj się SU. ('trzymaj się i do zobaczenia' SU= See You)

Nie lubie tego **d00a**. To **n00b**. (d00d (z ang. 'dude') – 'koleś'; **n00b** – 'osoba początkująca, niedoświadczona, zazwyczaj używane w rozumieniu: irytujący nowicjusz').

|>[Z]|2aW!aM W\$HYStk!cH ! ('Pozdrawiam wszystkich').

W korespondencji za pomocą poczty elektronicznej występują formy będące połączeniem grafiki i znaków dostępnych z klawiatury. „Tradycyjny paradygmat kultury opartej na dominacji druku ustępuje nowemu paradygmatowi z przewagą kodu audiowizualnego [...]. Internet, ustanawiając monitorowy byt tekstów, ikonizuje pismo – do odbiorcy dociera obraz pisma” (Gajda 2000: 25). Graficzny element uzupełnia, a czasem i określa tekst, informację, którą nadawca chce przekazać. „We współczesnej komunikacji coraz więcej jest hieroglifów, pisma obrazkowego. Internet też wytwarza swoje hieroglify, a właściwie rebusy, bo obrazek łączony jest z tekstem. To nie jest prymitywizacja, tylko modyfikacja związana ze zmianami kulturowymi” (Kwiecień 2008). List e-mail jest gatunkiem pisany, a więc zapis stanowi o jego odbiorze i przyjęciu przez odbiorcę, który zwraca uwagę na to, co widzi. Graficzny aspekt wpływa na strukturę listu elektronicznego (zob. Gajewska 2005) – po pierwsze określone ikony informują nas o zawartości wiadomości, np. znak załącznika w liście e-mail. Nadawca może przesłać w liście zdjęcia, obrazy, elementy graficzne i one mogą być głównym elementem korespondencji.

Po drugie internauci mają możliwość wykorzystania elementów graficznych do przekazania dodatkowych informacji dla odbiorcy. W komunikacji wirtualnej są

znaki, które zastępują niewerbalne sygnały – tzw. emotikony. Często występują one w listach młodych ludzi ze względu na ich modyfikujący i uniwersalny charakter. Podczas procesu komunikacyjnego interlokutorzy nie widzą siebie nawzajem, nie słyszą się i czasem niewiele o sobie wiedzą. Znaki graficzne zastępują mimikę, ton głosu, czy pozawerbalnie wyrażany nastrój, stąd najczęściej w listach pojawiała się buźka – uśmiech, która nie była tylko elementem grafiki w toku wypowiedzi, lecz dającą się wyodrębnić w procesie segmentacji tekstu semantyczną jednostką. Analiza listów pozwalała na stwierdzenie, że najczęściej emotikony w listach wyrażają emocje, np.⁵:

- :-) 'Uśmiech, najzwyklejszy uśmieszek', np. Heja:-) Cieszę się bardzo :-)
- :) 'Uśmiech od ucha do ucha!' np. Looknij koniecznie ;)
- :-D 'Głośny śmiech', np. Jesteście kochani=)) Naprawdę:D

Jest wiele komentarzy, typu:

- ;-) 'Żart', np. Znowu moglibyśmy podyskutować o tych komplikacjach ;-)
- : -o 'O!, zdziwienie', np. Naprawdę nie wiedziałeś że tych zajęć nie ma? : -o
- :-> 'Ha, ha, śmiech', np. Zapraszam do czytania mego opowiadanka:->
- :-[] 'Otwarte usta ze zdziwienia', np. :-[] Ale mnie zdziwiłeś!!!! :-[]

W listach często emotikony przynoszą nam dodatkową informację o nadawcy lub jego stosunku do odbiorcy, np.:

- :-|80- 'Kobieta w ciąży', np. Uważaj na Martę i dbaj o nią :-|80-
- :-)) - 'Ktoś „przy kości”', np. Trochę mi po zimie przybyło tu i ówdzie :-)) -
- :-D 'Szywniak', np. ten Tomek jest dziwny. :-D

Emotikony zastępują też tradycyjne elementy listu, np. pożegnania lub pozdrowienia:

- (( )):** 'ucałowania i uściski'.
- ((( )) 'mnóstwo uścisków'.

Język w sieci jest systemem przesyconym skrótami, zapożyczeniami, zwrotami żargonowymi, potocznymi itp. Jednak w takim układzie można również odnaleźć środki artystycznego wyrazu, np.:

- epitety, np. *koń trojański, wirus komputerowy*;
- metafory i uosobienia, np. *żeglowanie (surfowanie) po Internecie, autostrady lub magistrale informacyjne, nawigacja, strona domowa, bomba pocztowa*;
- onomatopaje, np. *klikanie, plamer*.

Surfowałem dzisiaj cały dzień po Internecie i nic nie znalazłem!
Klikam do ciebie, klik, klik...

W słownictwie internetowym występuje wiele słów uważanych za niecenzuralne. Następuje ogólna wulgaryzacja wypowiedzi (Czarnecka 1999: 158–165), co również widoczne jest w listach e-mail. Słownictwo to służy ekspresji uczuć, na ogół negatywnych, gniewnych, agresywnych. Często ich stosowanie wynika z nieznamości innych pojęć, ubóstwa językowego i prymitywizmu społecznego, czyli lekceważenia

⁵ Powyższe podziały i przykłady w większości podane zostały w artykule: M. Kuruc (2007: 20–32).

kanonów dobrego zachowania; czasem dowodzi prostactwa (Decuyper 2001: 55–63 oraz Gogołek 2008). Przykładem zastosowania wulgaryzmów w analizowanych listach są poniższe fragmenty tekstu:

Budne skarpetki zostawia gdzie popadnie. I w ogóle mnie wk...wia od dłuższego czasu
Z tego śmietnika śmierdz i fuuuuuujjj ja musze spać w tym smrodzie.

W kilku listach wystąpiły przekleństwa, takie jak:

pie***lony skur***nu co ty sobie myslisz????,
Zrozumiałeś zje**ny gnoju,
wpier***asz wszystkich głupia gadką,
jak się wkurze to któregoś dnia roz**Olę ci ta zrytą mordę.

Leksykę w Internecie można potraktować jako ogół wyrazów wchodzących w skład języka ogólnego oraz zwrotów dotyczących specyficznego charakteru przekazu za pomocą komputera w sieci. Język używany w Internecie nazywa się także slangiem opracowanym i używanym w Internecie przez osoby korzystające z poszczególnych form komunikacji. Na określenie nowego zjawiska jest wiele słów: *styl internetowy*, *internetowa odmiana polszczyzny*, *język internetowy*, *język internetu*, *netlish*, *weblish*, *netlingo*, *wired style*, *cyberspeak*, *e-language*, *e-talk*, *e-disc*⁶.

Funkcjonuje więc nowy język rozwijający się w bardzo szybkim tempie. Językoznawcy badają przyczyny gwałtownego rozwoju tego zjawiska i stwierdzają, że powodów takiego stanu jest kilka. Po pierwsze w Internecie panuje swoboda, brak ograniczeń, w tym językowych, pozwalających na eksperymentowanie regułami rządzącymi dotychczas językiem: zasadami ortograficznymi, gramatycznymi czy stylistycznymi. Sprzyja temu anonimowość piszących i istnienie cyberprzestrzeni. Zdaniem Jerzego Bralczyka drugim czynnikiem jest

zacieranie starej, odwiecznej i zasadniczej różnicy między dwoma sposobami językowego porozumiewania się: między mową i pismem. Kiedyś mówiło się, że „*verba volant, scripta manent*” – to, co powiedziane, jest nietrwałe, ulatuje, co zaś napisane, pozostanie. Dziś utrwalamy, co powiedziane, a zapisane można szybko skasować, zresztą i tak jakoś przemienie (Bralczyk 2008).

W powyższym artykule przedstawiłam najważniejsze cechy słownictwa młodych, które zaobserwowałam, analizując listy e-mail tarnowian. Użycie specyficznego języka w tych tekstach ma na celu zaznaczenie grupowej odrębności lub manifestację „stopnia wtajemniczenia”. Ważne są cechy tego języka, z których na pierwszy plan wysuwa się: zwięzłość oraz skrótowość, występowanie leksemów mających odniesienie do technicznych i społecznych aspektów komunikacji w Internecie oraz konstrukcje językowe i graficzne będące próbą wzbogacenia komunikacji tekstowej. Słownictwo jest rozbudowane, a tutaj przedstawione zostały i zasygnalizowane tylko niektóre elementy języka młodych ludzi w korespondencji elektronicznej. Wskazana jest pogłębiona analiza choćby i z tego względu, że listy elektroniczne są jedną z najczęściej wykorzystywanych form komunikacji wśród użytkowników Internetu.

---

⁶ Blog z 30.04.2007, *Netspeak = praktyczny*, <http://infonacja.blogspot.com/2007/04/netspeak-raz-jeszcze.html> [dostęp 12.08.2008].

Bibliografia

- Bralczyk J., 2008, *Wirtualna polszczyzna*, <http://www.mojageneracja.pl/8899/blog/132815941/46c9548fdcecf> [dostęp 08.08.2008].
- Cieślik M., 2005, *Hajsowny ziom w bemie*, „Wprost”, nr 1171 <http://www.translatorscafe.com/cafe/MegaBBS/thread-view.asp?threadid=4666&posts=3> [dostęp 19.11.2008].
- Cwalina W., 2001, *Generacja Y – ponury mit czy obiecująca rzeczywistość?*, [w:] T. Zasepa, R. Chmura, *Fenomen społeczeństwa informacyjnego*, Częstochowa, s. 29–42.
- Czarnecka K., 1999, *Postawy młodzieży szkolnej wobec wulgaryzacji języka uczniowskiego*, [w:] *Mowa rozświetlona myślą. Świadomość normatywno-stylistyczna współczesnych Polaków*, red. J. Miodek, Wrocław, s. 158–165.
- Dąbrowska M., 2000, *Język e-maila jako hybryda mowy i pisma*, [w:] *Język trzeciego tysiąclecia. Zbiór referatów z konferencji (Kraków, 2–4 marca 2000)*, „Język a Komunikacja 1”, red. G. Szpila, Kraków, s. 95–111.
- Decuyper K., 2001, *Znajomość polskich wulgaryzmów wśród cudzoziemców studiujących w Krakowie*, [w:] *Współczesna leksyka*, red. K. Michalewski, cz. I, Łódź, s. 55–63.
- Deminet J., 2000, *Papuzi język informatyki*, „PC Kurier”, nr 23, s. 50–58.
- Gajda S., 2000, *Media – stylowy tygiel współczesnej polszczyzny*, [w:] *Język w mediach masowych*, red. J. Bralczyk, K. Mosiołek-Kłosińska, Warszawa, s. 19–25.
- Gajewska E., 2005, *Komputer cały w obrazkach. Komunikat słowny versus ikonki*, [w:] *Między oryginałem a przekładem*, t. 10: *Między tekstem a obrazem. Przekład a telewizja, reklama, teatr, film, komiks, Internet*, red. U. Kropiwiec, M. Filipowicz-Rudek, J. Konieczna-Twardzikowa, Kraków, s. 171–180.
- Golus B., 2004, *Fenomen rozmów internetowych*, [w:] *Dialog a nowe media*, red. M. Kita, przy współudziale J. Grzeni, Katowice.
- Gogołek U., 2008, *Strefa (ni)e-kulturalna*, [http://mercuriusz.id.uw.edu.pl/numer_5/swiat_mediow/Strefa+\(ni\)e-kulturalna,107.html](http://mercuriusz.id.uw.edu.pl/numer_5/swiat_mediow/Strefa+(ni)e-kulturalna,107.html) [dostęp 23.10.2008].
- Grzenia J., 2004, *Strona WWW jako forma dialogowa*, [w:] *Dialog a nowe media*, red. M. Kita, przy współudziale J. Grzeni, Katowice, s. 22–33.
- Grzenia J., 2006, *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa.
- Kuruc M., 2006, *Akronimy jako element komunikacji językowej*, „Język Polski”, z. 5, s. 348–357.
- Kuruc M., 2007, *Sposoby wyrażania radości w Internecie* [w:] *Oblicza humoru*, t. I, red. W. Świątkiewicz, M. Świątkiewicz-Mośny, W. Ślęzak-Tazbir, Wrocław, e-book, s. 20–32.
- Kwiecień A., 2006, *Polszczyzna w sieci*, http://www.kpk-ottawa.org/sip/bez_ogonkow/biuletyn/2006/0605.html [dostęp 09.09.2008].
- Lisecki M., 2001, *Komunikacja przez komputer*, [w:] *Język a komunikacja*, t. 3, red. G. Habrajska, Łódź, 106–118.
- Łuc I., 2008, *Język mediów a język młodzieży – edukacyjne wyzwania i zagrożenia*, <http://konferencja.21.edu.pl/publikacje/6/1/2.01%20LUC%20I.pdf> [dostęp 10.11.2008].
- Szumilas D., 2005, *Czatowanie i komunikatory*, Warszawa.

Language of the youth of Tarnów, as observed in e-mail communication

Abstract

The article presents the results of research on the vocabulary used in e-mails by young inhabitants of Tarnów. The research corpus consists of about 200 e-mails written by pupils of Tarnów schools between March 2007 and April 2008. Main emphasis of the research is put on the novel linguistic forms which determine the innovative character of e-mail communication, in particular: technical and technological vocabulary, abbreviations and acronyms, borrowings, graphic signs and specific spelling forms, and vulgarity of expression. Those observations do not characterize the whole lexicon, but only a selected fragment of the linguistic reality, yet on this basis we may claim that the internet language of the youth is strongly influential and growing in range, and should become a subject of a detailed linguistic analysis.